

A l'IEC llegim RODOREDA

Ho fem cada any dos cops: el 10 d'octubre i el 13 d'abril

EL PRESIDENT DE L'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS
I DE LA FUNDACIÓ MERCÈ RODOREDA, JOANDOMÈNEC ROS,
US CONVIDA A CONÈIXER L'OBRA DE MERCÈ RODOREDA

Mercè Rodoreda i Gurgui
Barcelona, 10 d'octubre de 1908
Girona, 13 d'abril de 1983

DIJOUS 10 D'OCTUBRE DE 2019, DIA DE L'ANIVERSARI DE L'ESCRITORA

L'acte serà presidit per la consellera de Cultura
de la Generalitat de Catalunya, Mariàngela Vilallonga.

17.00 Benvinguda,
Joandomènec Ros, president de l'IEC i de la Fundació Mercè Rodoreda.

17.10 Lectura de *La plaça del Diamant* (Barcelona: Club Editor, 1962),
en els vuitanta anys del final de la Guerra Civil.

En acabar la lectura, els assistents podran fer una visita al Jardí Mercè Rodoreda.

Data: 10 d'octubre de 2019

Hora: 17.00 h

Lloc: Jardí Mercè Rodoreda,

Casa de Convalescència, seu de l'IEC (carrer del Carme, 47, de Barcelona)

Apunteu-vos a llegir o a escoltar. Inscripcions a Gabinet.Presidencia@iec.cat

Institut
d'Estudis
Catalans

Barcelona, setembre del 2019

La plaça del Diamant

La plaça del Diamant és l'obra més universal de Mercè Rodoreda (traduïda a trenta-nou llengües) i és considerada una de les novel·les més importants de postguerra. Relacionada amb la novel·lística de Proust, Woolf i Joyce, per la voluntat d'endinsar-se en la vida interior, per la valoració del record i pel relleu que hi assoleix el temps —un dels temes centrals d'aquesta obra (i de tota la novel·lística rodorediana)—, *La plaça del Diamant* és, de fet, la llarga explicació de la vida de la protagonista, Natàlia-Colometa, de viva veu i en primera persona.

No hi ha cap separació formal per a assenyalar que es tracta d'un discurs seguit que, a més, queda obert en acabar l'obra en el mateix escenari on ha començat. Això no obstant, els canvis de registre, les mutacions d'estil, reflecteixen diverses etapes d'aquesta vida: primerament, la vida quotidiana d'una noia de la menestralia de Gràcia (el casament, la maternitat), que els esdeveniments històrics capgiren i transformen en dramàtica (la República i la Guerra Civil). Així, d'una subtil ironia i d'una visió sovint naïf per a descriure la petita i activa comunitat (amb la tipificació penetrant d'una manera de viure i de pensar i dels objectes que s'hi relacionen), passen al compromís polític que arrossega l'angoixa, primer, i el dolor, després, amb la mort del marit, Quimet, i dels amics a la guerra; posteriorment, en la postguerra, desemboca en una existència imaginativa, personal, plena d'elements onírics (amb el relleu dels símbols i la influència de Freud, un autor que marcà Rodoreda), però solitària i sense vitalitat com ho és la Barcelona que hi pren cos, amb parcs inconcrets.

Aquest és, a grans trets, el fil conductor de la novel·la: l'evolució d'una vida, una vida que està estretament lligada a la d'una col·lectivitat i a la història; una evolució que també reflecteix el seu *leitmotiv*, els coloms (la novel·la es titulava *Colometa*). I pel fet d'explicar-se amb la mimesi amb un personatge —seguint les seves emocions, sobretot— i amb un estil molt treballat, la novel·la esdevé poètica i profundament emotiva. A més, constitueix un testimoni penetrant d'una època clau.